

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného, ve věci

žalobce

V. T. N.

...

bytem ...

zastoupen ..., obecným zmocněncem

bytem ...

proti
žalovanému

Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech
pobytu cizinců

sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 11. 2017, č.j. MV-24324-4/SO-2016,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Rekapitulace předchozího řízení a obsah správního spisu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „ministerstvo“), ze dne 7. 12. 2015, č.j. OAM-23517-14/DP-2015, o zastavení řízení ve věci žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Z předloženého správního spisu soud zjistil následující pro své rozhodnutí podstatné skutečnosti.
3. Dne 21. 7. 2015 žalobce požádal o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. Výzvou ministerstva z téhož dne byl žalobce vyzván k odstranění vad žádosti dle § 45 odst. 2 správního řádu z důvodu chybějících náležitostí žádosti. Mimo jiné se jednalo o doložení potvrzení dle § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců od správy sociálního zabezpečení, že nemá žádné splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále (tzv. potvrzení o bezdlužnosti). K tomu byla žalobci poskytnuta lhůta 30 dnů od doručení výzvy. Žalobce následně žádal o prodloužení uvedené lhůty, a to podáními ze dne 17. 8. 2015 a ze dne 2. 10. 2015, z důvodu, že čeká na vydání dokladu od úřadu. Ministerstvo však žádostem o prodloužení lhůty nevyhovělo a následně usnesením ze dne 7. 12. 2015 bylo řízení o žádosti žalobce dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno, neboť ministerstvu nebyly ani přes výzvu doloženy všechny požadované náležitosti žádosti. Konkrétně po celou dobu řízení nebylo dle § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců předloženo potvrzení správy sociálního zabezpečení o bezdlužnosti.
4. Dne 26. 1. 2016 žalobce doložil od Pražské správy sociálního zabezpečení vyúčtování záloh na pojistné na důchodové pojištění za rok 2014, přehled pohledávek k 18. 1. 2016 a fotokopii žádosti ze dne 18. 1. 2016 o vystavení potvrzení stavu nedoplatek na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. Dne 1. 2. 2016 žalobce doložil potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení o bezdlužnosti (v potvrzení je výslovně uvedeno, že žádost byla u správy sociálního zabezpečení podána dne 18. 1. 2016).
5. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce byl vyzván k odstranění vad žádosti. Přesto nedostatky neodstranil v poskytnuté lhůtě, resp. ani do dne vydání usnesení. Žalobce ministerstvu nepředložil potvrzení o bezdlužnosti od správy sociálního zabezpečení, ačkoli byl ve výzvě poučen o možných následcích, nebudou-li všechny doklady ministerstvu doloženy. Nedoložení některé z obligatorních náležitostí žádosti však brání ministerstvu v pokračování řízení a jsou tedy dány důvody pro jeho zastavení. Následně žalovaný odkázal na § 82 odst. 4 správního řádu, který se týká možnosti přihlédnout k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, pokud je účastník řízení nemohl uplatnit dříve. Tato podmínka u žalobce splněna nebyla, neboť z podkladů je zřejmé, že o potvrzení od správy sociálního zabezpečení požádal až dne 18. 1. 2016, tj. dalece po lhůtě stanovené ministerstvem, jakož i po doručení usnesení a podání odvolání. Z podkladů přitom nevyplynuly žádné skutečnosti, které by bránily v předložení požadovaného potvrzení ve lhůtě.

II.

Argumentace účastníků

6. Žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, konkrétně uvádí následující:
- 1) Žalobce povinnost splnil, byť dodatečně a po stanovené lhůtě, tj. nakonec předložil všechny požadované doklady.
 - 2) Usnesení by mělo velmi nepříznivý dopad do života žalobce, který nemá možnost ve Vietnamu normálně žít a pracovat. Naproti tomu v České republice má takové vazby, že případná nutnost opuštění území by znamenala neodčinitelné následky.
7. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout. Zopakoval, že žádost neobsahovala všechny zákonné náležitosti dle § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, přestože byl žalobce vyzván i k doložení potvrzení správy sociálního zabezpečení o bezdlužnosti. Nedoložení dokladu je v tomto případě podstatnou vadou žádosti bránící v pokračování řízení. Jelikož žalobce neuvedl žádné skutečnosti bránící mu v předložení dokladu ve stanovené lhůtě, žalovaný postupoval i v souladu s § 82 odst. 4 správního řádu. Dále žalovaný uvedl, že v případě žalobce bylo řízení skončeno bez meritorního projednání a rozhodnutí. V takovém případě nejsou zkoumány dopady do soukromého a rodinného života.

III.

Posouzení žaloby

8. Městský soud projednal věc bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto k výzvě soudu výslovně souhlasil a žalobce nevyjádřil nesouhlas (§ 51 odst. 1 s.ř.s.)
9. Městský soud na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
10. Podle § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců, které se obdobně vztahuje i na řízení o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, stanoví cizinci povinnost předložit potvrzení okresní správy sociálního zabezpečení o tom, že nemá splatné nedoplatky na pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti včetně penále. Není-li cizinec plátcem pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, předloží doklad vydaný okresní správou sociálního zabezpečení potvrzující tuto skutečnost.
11. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
12. Podle § 82 odst. 4 správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
13. **Ad 1)** K námitce žalobce, že povinnost splnil, byť dodatečně a po stanovené lhůtě, tj. nakonec předložil všechny požadované doklady, soud konstatuje, že správní řád obecně

spojuje s žadatelovou nečinností zastavení řízení (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2010, č.j. 6 As 57/2009-72). Důvodem pro zastavení řízení však není neodstranění jakékoliv vady. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 7. 2016, č.j. 2 Azs 76/2015-24, řízení lze zastavit jediné tehdy, pokud vady dosahují takové intenzity, že právě kvůli nim nelze v řízení pokračovat. Soud přitom v uvedené věci výslovně ve vztahu k § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců shledal, že nedoložení všech dokladů, které je cizinec povinen předložit k žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu, správnímu orgánu znemožňuje z formálního i obsahového hlediska žádost posoudit, a proto se jedná o podstatnou vadu, kvůli které nelze v řízení pokračovat. Nelze tedy zabránit tomu, aby řízení bylo ukončeno procesně (zastavením), není-li možné vůbec posoudit úplnost a správnost dokladů požadovaných zákonem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 11. 2018, č.j. 10 Azs 47/2018-50).

14. V rozsudku ze dne 29. 8. 2016, č.j. 7 Azs 99/2016-36, Nejvyšší správní soud rovněž konstatoval, že zákon nedává správnímu orgánu možnost správního uvážení, zda řízení o žádosti zastavit či nikoliv. Pokud jsou splněny zákonem stanovené podmínky, je správní orgán povinen řízení o žádosti zastavit. V takovém případě se ani nejedná o formalistický postup správních orgánů, ale o postup v souladu se zákonem.
15. K dodatečně předloženému potvrzení správy sociálního zabezpečení o bezdlužnosti je v souladu s tím, co uvedl žalovaný, nutné odkázat na zásadu koncentrace řízení v § 82 odst. 4 správního řádu. Podstatou předmětného ustanovení je, že v odvolacím řízení se nepřihlíží k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, pokud je účastník řízení mohl uplatnit dříve. Zásada koncentrace řízení se typicky uplatní právě u řízení zahajovaných na návrh, tj. i v řízení o žádosti žalobce. Je totiž v zájmu žadatele, aby shromáždil a správnímu orgánu předložil všechny potřebné doklady. Nemožnost přinášet nová tvrzení a návrhy důkazů v odvolání je pak jen důsledkem žadatelovy nečinnosti a nedostatečného poskytování součinnosti správnímu orgánu I. stupně (viz například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2012, č. j. 1 As 114/2012-27, a ze dne 22. 1. 2009, č.j. 1 As 96/2008-115).
16. Výše uvedené závěry dle městského soudu dopadají i na případ žalobce a soud neshledal důvod, proč by se od nich měl odchýlit. Jak bylo uvedeno výše, řízení se zastaví jen tehdy, pokud vady dosahují takové intenzity, že v něm nelze pokračovat, tj. důvodem zastavení řízení není neodstranění jakékoliv formální vady.
17. Z výše citovaného § 46 odst. 7 písm. d) zákona o pobytu cizinců je přitom zřejmé, že potvrzení správy sociálního zabezpečení představuje doklad, který je účastník řízení povinen předložit přímo ze zákona. V tomto případě se jedná o obligatorní náležitost, která není bezúčelná. Základním účelem této povinnosti je především ověření neexistence závazků na úseku sociálního zabezpečení a penále ze strany cizince. Nedoložení potvrzení proto nutně znamená nemožnost podklad jak z formálního, tak i obsahového hlediska posoudit ze strany ministerstva.
18. Zároveň žalobce v rámci řízení neuvedl žádné specifické okolnosti, kterými by se jeho případ nějak odlišoval, resp. co by mu v předložení požadovaného dokladu bránilo do doby vydání usnesení o zastavení řízení. Žalobce přitom měl od 21. 7. 2015 do 7. 12. 2015 dostatek času, aby obstaral potřebný doklad uvedený v § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Nic relevantního k tomu žalobce nesdělil ani v rámci odvolání. Ze spisového

materiálu naopak vyplynulo, že žádost u správy sociálního zabezpečení podal až dne 18. 1. 2016.

19. Na základě výše uvedeného proto městský soud konstatuje, že neměla-li žádost všechny povinné náležitosti dle § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, nebylo možné posoudit, zda žalobce splňuje podmínky pro prodloužení doby platnosti pobytového oprávnění, potažmo o žádosti meritorně rozhodnout. Ministerstvo proto řízení zastavilo v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť žalobce v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení. Žalobce tedy vlastní pasivitou zapříčinil zastavení řízení.
20. Námitka není důvodná.
21. **Ad 2)** Žalobce dále namítá, že zastavení řízení by mělo velmi nepříznivý dopad do jeho života, neboť nemá možnost ve Vietnamu normálně žít a pracovat. Naproti tomu v České republice má takové vazby, že případná nutnost opuštění území by znamenala neodčinitelné následky.
22. K tomu soud nejprve uvádí, že žalobce správním orgánům v průběhu řízení žádné vazby na Českou republiku nesdělil, a to ani v odvolání. Žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu je přitom řízení zahajované na návrh, ve kterém se plně neuplatní zásada vyšetřovací. V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 9 Azs 12/2015 je na žadateli, aby shromáždil a předložil všechny potřebné podklady. Pokud tak neučiní, správní orgány vycházejí z podkladů, které mají k dispozici. Rozhodnutí žalovaného pak nelze považovat ani za nepřezkoumatelné, potažmo nezákonné, pokud žalobce žádné argumenty, týkající se dopadu rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života, nevzněsl.
23. V samotné žalobě žalobce pouze neurčitě konstatoval velmi nepříznivý dopad do svého života, nemožnost ve Vietnamu normálně žít a pracovat a existenci vazeb na území České republiky, aniž by to ovšem jakkoli upřesnil ve vztahu ke své situaci. Konkrétní okolnosti svého soukromého a rodinného života tedy žalobce neuvedl, ačkoli slíbil žalobu doplnit, což rovněž neučinil.
24. Na základě výše uvedeného proto soud konstatuje, že v nyní posuzované věci došlo k zastavení řízení, a to v důsledku pasivity žalobce, který k výzvě potvrzení o bezdlužnosti nedoplnil, přičemž žádné mimořádné okolnosti, které by jeho pasivitu ospravedlňovaly, nebyly uvedeny. Současně se soud nedomnívá, že pouze obecně tvrzené okolnosti týkající se vazeb na území by vedly k nepřiměřenému dopadu do života žalobce. Žalobce si zde s ohledem na délku pobytu sice mohl vytvořit určité sociální vazby, dle spisového materiálu zde pobývá od roku 2009, ale samo o sobě to nezakládá důvod, proč nemůže Českou republiku opustit. Navíc za situace, kdy byl stále držitelem časově omezeného oprávnění k pobytu, z čehož vyplývala i dočasnost vazeb.
25. K tvrzení, že ve Vietnamu žalobce nemá možnost normálně žít a pracovat, soud konstatuje, že z podání ze dne 24. 2. 2017, založeného ve správním spise, je zřejmé, že žalobce odcestoval do Vietnamu na dlouhodobou dovolenou (do konce března 2017). Navíc v jeho žádosti o prodloužení pobytového oprávnění je uvedeno, že žalobce má celkem tři dospělé potomky (ročníky narození 1982, 1984, 1987) s místem pobytu v zemi původu. Z toho vyplývá, že žalobce ani nepozbyl vztah k zemi původu.

26. Vzhledem k výše uvedenému proto soud nepovažuje námitku za důvodnou.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Městský soud tedy z výše uvedených důvodů neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
28. Žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly. Soud tedy ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 soudního řádu správního rozhodl, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. srpna 2019

JUDr. Karla Č h á b e r o v á v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. H.

